

Kruh bytostného.

Již několikrát mluvil jsem o bytostném kruhu stvoření, který se uzavírá kolem hmotnosti jako přechod od duchovního ke hmotnému.

Toto bytostné je samo pro sebe zcela zvláštním druhem a vlastně tvoří zakončující kruh pro veškeré stvoření a současně také most pro pozdější stvoření.

Představme si opět jednou všechno, co leží mimo Božskou sféru, tedy pod hradem Grálu, ve třech velkých oddílech:

To nejvyšší a první z toho nazýváme prastvořením, to druhé stvořením a to třetí pozdějším stvořením.

Samotný hrad Grálu přísně vzato nepatří k prastvoření, nýbrž je věcí zcela pro sebe, která stojí **nad** prastvořením. On **stojí**. Právě tento výraz volím úmyslně; neboť on se nevznáší, nýbrž je pevně zakotven!

Také mimo Božskou sféru se nacházející část, z níž vychází prastvoření, je s hradem v Božské sféře jako přístavba pevně spojena a tím neochvějně zakotvena v Božském.

Odshora až sem je v činnosti jen **dolů** a **vzhůru** směřující proudění Božských vln Světla. Teprve v hradu Grálu nastává v tom změna a mimo hrad směrem dolů proudíc začíná pak **kroužení**, které všechna stvoření vyvolává, hýbe jimi. Sestupnými a vzestupnými vlnami jsou také zde **udržována!**

Takový je velký obraz formy všech pohybů.

O prastvoření jsem mluvil již podrobně a uvedl jsem při tom dva základní oddíly. Jsou čistě duchovní. Jedna část povstala k formě a vědomí bezprostředně, zatímco druhá se k tomu mohla teprve vyvinout. Přesně tak je tomu ve stvoření, které jsme v pojmu oddělili od čistě duchovního jako duchovní.

Také to rozděluje se do dvou oddílů. První mohl se opět bezprostředně utvářet a druhý se k tomu musel vyvíjet.

Po nich následuje nyní závěrečný již zmíněný kruh **toho** bytostného, o kterém jste ještě neměli jasno, protože jsem se ho ve svých dosavadních vysvětleních dotýkal jen lehce.

Chceme ho dnes pojmenovat jako vlastní oddíl stvoření:
kruh bytostného!

Pod tímto **kruhem** bude se tedy od nynějška chápat něco zcela jiného než to, co jsme prostě označili za **bytostné**. Ti doposud mnou takto označení jsou ve svém působení učiněnou formou **sestupně** a opět **vzestupně** proudících vln Světla, kteří tedy stojí spojeni v přímé linii nebo řetězu s hradem Grálu. Nejsou to **krouživé síly!**

V tom spočívá rozdíl. Také krouživé síly jsou ve svém působení zformovány, avšak jsou jiného druhu, který mohl povstat teprve skrze **křížení** záření. O tom nevíte ještě nic, přestože mnohé již znáte.

Tento krouživý pohyb má svůj vznik, tedy svůj počátek v oddělení pozitivního od negativního, tedy aktivního od pasivního, které se odehrává v hradu Grálu a tím, co jsem na začátku mého

dnešního vysvětlení označil jako **změnu** proudů, která nastává skrze oddělení v hradu.

S nastalým ochlazením záření Světla odděluje se pozitivní od negativního a vytváří se tím **dva** druhy záření, zatímco až ke hradu Grálu je v činnosti jen **jeden jednotný** paprsek ve svém působení a vytváří Božskou sféru, ve které všechno formou učiněné v sobě nese pozitivní a negativní harmonicky spojené.

Představujte si to všechno obrazně, jak to vykresluji, ve zcela prostých rysech, tak to nejrychleji a také nejjistěji pochopíte. Teprve pak se můžete pokoušet v chápání pronikat vždy hlouběji.

Jednáte-li takto, pak před vámi celek pozvolna ožije a vy můžete jako vědoucí pozorovatelé nechat v duchu kolem sebe přejít všechno proudění a tkaní stvoření.

Avšak kdybyste se chtěli pokusit to otočit a již při prvním poslechu se mě snažit následovat se silou svého rozumu, tak byste uvízli již na mých prvních větách a nemohli byste v tom nikdy dojít k cíli.

Musíte to **jednoduše** přijímat a teprve **potom** smíte nechat následující pozvolna jednotlivé linie všechno v sobě ožít. Tímto způsobem dosáhnete úspěchu.

Chceme tedy dnes hovořit o kruhu bytostného, který tvoří uzavření všeho **pohyblivého**.

Jako je vám sraženina duchovního známa jako duchovní zárodky, tak lze, i když také ve zcela jiném druhu, nazvat kruh bytostného také sraženinou, která z **kroužení** v sobě se

pohybujících stvoření, z bytostných vln se řine a stéká, aby se na konci stvoření shromáždila a udržela skrze přitažlivost stejného druhu.

Tím opět narážíme na rozšíření pojmu stvoření.

Máme tudíž **samy v sobě se pohybující** části, k nimž náleží prastvoření a stvoření, a pak následuje pozdější stvoření, které se samo ze sebe pohybovat nemůže, nýbrž musí být poháněno.

Samy v sobě se pohybující části jsou poháněny skrze vlastní teplo, pozdější stvoření, které musí být nuceno k pohybu, je poháněno skrze cizí tepelný účinek. Proto mohou jednotlivé části z něj také vychladnout, když je ohřev stažen zpět, což v prastvoření a ve stvoření není vůbec možné provést, protože mají vlastní teplo.

Dbejte ostře všech jednotlivostí, které tím říkám; neboť předem tvoří základ k mnohým dalším vysvětlením, která budou veškerému pozemskému konání lidí notně ku prospěchu.

Tento kruh bytostné sraženiny je **pod** duchovními zárodky, tedy pod kruhem duchovní sraženiny a tvoří uzavření všeho pohyblivého; neboť také kruh duchovní sraženiny jako poslední z duchovna a kruh bytostné sraženiny jako poslední z bytostného nesou, i když na počátku ještě nevědomě, vlastní pohyb a tím teplo v sobě! **Toto vědět, je důležité.**

Pak následují různé hmotnosti. Proto jsou tak nazvané, neboť ony mohou sloužit jen k obalení a nemají ani vlastní teplo, ani pohyb. Musí být teprve prožhaveny, dříve než mohou teplo předávat, a jsou opět chladné a nepohyblivé, když je jim zdroj

tepla odňat. **To** je svéráznost, kterou projevují **jen** hmotnosti.

Výraz látka a hmota nebyl snad vytvořen podle látek, jimiž se pozemský člověk zahaluje, nýbrž je tomu v tomto případě naopak. Pozemský člověk zachytil toto označení a pak odpovídaje správnému smyslu přenesl je na své pozemské výrobky, s nimiž se zahaluje.

Kruh bytostného netvoří však jen **uzavření** všeho pohyblivého a vlastní teplo v sobě nesoucího, nýbrž, jelikož v něm samotném také ještě teplo a pohyb spočívá, proniká ještě dál do hmotnosti, kterou tím sám ohřívá a žene z klidu do kroužícího pohybu, který ji stále více zahřívá a nechává rozžhavit skrze tření, které je způsobeno hutností jejího druhu.

V takto vynuceném pohybu se **formuje** a nechává se velmi snadno prostoupit vyzařováním touto činností se ještě stupňujícího ohřívání ženoucího bytostného, aby šířila vždy nové teplo a tím pohyb pro formy. Nyní chceme podle tohoto velikého obrazu jít do podrobností. Tím obracíme se zpět ke kruhu bytostného, který slouží jako most pro teplo postrádající a tím nepohyblivé vrstvy všech hmotností.

V tomto kruhu bytostného přitahují se podle zákona zvláštní druhy všech bytostných zárodků úzce k sobě, takže se tím tvoří skupiny, které se také mohou nazvat centrály nebo shromaždišti.

Tak jsou navzájem odděleny například skupiny **těch** zárodků, které při vniknutí do hmotností ve svém vývoji a svém procitnutí spolupůsobí pro vytváření a udržování ohně, vody, vzduchu a země, pak hornin, rostlin a také zvířat.

O průběhu **vniknutí** bytostných zárodků jsem již mluvil a chci ještě obzvlášť poukázat **na to**, že všechny tyto události jsou pečlivě vedeny skrze bytostné pomocníky, kteří **sloužíce** působí jako řetěz v přímém sestupném proudění vln Světla z hradu, které také opět pomáhají vést vzhůru.

To všechno je vám již známo a můžete si toto základní vědění pro to z mého Poselství snadno sestavit, avšak musíte při tom postupovat jako děti, které se snaží k sobě **správně** sestavit části stavebnice, až z toho vznikne zcela určitý obraz.

Tak máte použít vědění z Poselství; neboť to obsahuje základní kameny pro **veškeré** vědění, dává vysvětlení pro **každou** událost v celém stvoření.

Chcete-li mít jasno o něčem ve stvoření, v účincích prazákonů stvoření, které v sobě nesou vůli Boží, tak potřebujete jen nejprve ze všech těch drahokamů, které se v Poselství pro vás nachází jako poklad, který chce být vyzvednut, vzít jeden z mnoha jednotlivých kamínků, který má v sobě něco z otázky, která vámi hýbe.

K této první části snažíte se pak jako při hře se skládacím obrazem nebo stavbou **připojit z Poselství** to, co se k ní hodí, čímž nakonec obdržíte zcela pro sebe stojící, veliký obraz, který je v sobě ucelený a dává vám přesnou odpověď v názorném utváření onoho tkaní ve stvoření, které chcete znát.

Dodržíte-li tuto moji radu, tak se vám vždy podaří dosáhnout vysvětlení o všem ve formě, která vám bude **v každém případě** srozumitelná a která vás nikdy nenechá zbloudit.

Položte jen jednotlivé kameny **tak**, aby **přesně** pasovaly **k prvnímu kameni**, který jste vyzvedli z pokladu při své otázce. Je přitom zcela lhostejné, zda tento kámen musí ležet ve středu nebo jen na okraji. Ty ostatní, k němu náležející dají se vždy přidat **tak** nebo tak k němu položit, aby to nakonec dávalo přesně ten obraz, který potřebujete k odpovědi a objasnění své otázky.

Kameny nedají se nikdy položit jinak a vy ihned vidíte, když jste položili jen nějakou část na falešné místo. Nepasuje pak prostě k celku a tímto vás nutí, abyste ji položili tam, kam patří, nebo ji zcela vyřadili, jestliže tam nepatří.

Myslete při tom vždy jen na stavebnici, která při důsledném sestavení k tomu daných jednotlivých částí v určitých formách poskytne úplný obraz nebo stavbu.

Tak jsem vám dal své Poselství, které obsahuje **vše**, které vás však nutí, abyste **sami při tom spolupůsobili!** Nedá se líně přijmout jako hotově stojící, nýbrž musíte na každou svou otázku si sami skládající vyískat úplný obraz a sami se při tom namáhat.

To je zvláštnost **živoucího Slova**, které vás utváří, vychovává a nutí k pohybu vašeho ducha!

Chcete-li obraz sestavit mylně nebo povrchně, tak přijdete rychle k uvíznutí a uvidíte, že se v tom neukázala žádná harmonie, protože jste snad kamínek položili jen na falešné místo nebo jen v jeho formě ne tak, jak může pasovat právě k **tomu** obrazu nebo stavbě, o kterou tím usilujete. Proto to nemůžete dokončit a musíte se vždy opět nově snažit, dokud to před vámi nestojí pevně a správně sestaveno.

Jeden každý kámen dá se použít k **mnoha** obrazům, nejen k jednomu, avšak vy sami jste nuceni skrze jeho zvláštní druh položit ho také v každém obraze jinak, vždy jen tak, jak se zcela přesně hodí k jiným kamenům. Dává-li však jednotlivý obraz sám pro sebe celek, pak se můžete spolehnout na to, že vaše práce byla při hledání správná!

Nikdy nebude vám při tom chybět jediný kámen, ani nejmenší část; neboť Poselství skrývá **všechno**, co potřebujete! Pokoušejte se jen o to, dokud se vám tato práce nestane běžnou, pak vy sami stojíte pevně v celém stvoření!

Dávám vám ve svém Slově Poselství úplnou stavebnici s nejlépe vybroušenými drahokamy, abyste vy sami s nimi mohli stavět. Jsou předem přesně přizpůsobeny pro všechno, co potřebujete. Stavbu však musíte udělat vy sami; neboť tak je tomu ve všemohoucí vůli Boží!

Tak nyní víte, jak si máte počínat, a já mohu jít dál ve svých vysvětleních o bytostném kruhu a jeho účincích do hmotností, k nimž vlastně jako uzavření všeho pohyblivého současně tvoří most skrze své působení.

V tomto kruhu se mezi jinými druhy soustředil k seskupení také druh **té** bytostné sraženiny, ze které se tvoří duše zvířat ve svých mnohých rozvětveních.

Právě tato část by však potřebovala zcela zvláštní pojednání, které musí být spojeno s **pozorováním**, aby vzbudilo v pozemských lidech úplné jasno, avšak chci dát o tom alespoň několik poukazů.

Duše každého zvířete se **vytváří**, teprve se sestavuje, což spočívá ve výrazu „tvořit“.

Na rozdíl a k lehčí možnosti pochopení poukazují ještě jednou na lidského ducha. Duch pozemského člověka nese všechno již v duchovním zárodku v sobě a potřebuje se jen ještě rozvinout k vědomí.

Duše hrubohmotného zvířete se však teprve sestavuje, **tvoří** se, aby pak nejprve pozvolna ještě zesílila ve vývoji. V zesílení je schopna se vždy pevněji a trvaleji formovat.

K hrubohmotnosti náležející duše zvířecí může teprve pozvolna obdržet stálou formu. Po odloučení od hrubohmotného těla ztrácí duše zvířete ve většině případů po krátkém nebo někdy také delším čase opět svou formu a je nasáta stejnorodým shromaždištěm jako sice **zvýšené** teplo, avšak přece ještě není pevná ve formě přetrvávajícího stejného druhu. Odtud výraz „skupinová duše“.

Jen jedno může duši zvířete udržet v její formě, to nejsilnější, co existuje: **láska!**

Chová-li zvíře lásku k nějakému člověku, tak je tím povznášeno, a skrze tuto dobrovolnou vázanost na ducha obdrží příliv síly, který také jeho duši pevněji semkne. Avšak o tom až později. Neexistují přece zvířata jen z uzavírajícího kruhu bytostného, nýbrž jsou i z vyšších, ba dokonce až z nejvyšších úrovní.

V nejvyšších úrovních to jsou pak **vědoucí** zvířata, která jsou ve své službě dokonale čistá. Dochází také k tomu, že se z

vyšších úrovní inkarnují na zemi zvířata ke zcela zvláštním účelům. Tak daleko však nyní nepůjdeme, nýbrž zůstaneme u na zemi známých zvířat, jejichž duše se vytváří z bytostného kruhu kolem hmotnosti.

K tomu chci dát ještě **jeden** poukaz, který se týká především viditelného pozemského, tedy hrubohmotného okolí.

Všechny formy vázané na místo určení na zemi nemají **žádnou vlastní duši**, která by přece musela být příliš závislá na tom, co se jí přihodí, a tím by byla vydána napospas každé svévoli v hrubohmotnosti.

Taková nevyváženost je v moudrých uspořádáních Tvůrce v Jeho díle zcela nemožná.

Proto nemají takové formy žádnou vlastní duši, nýbrž slouží jen jako obydlí bytostem, které jsou zcela nezávislé na těchto formách a tyto jen ochraňují a pečují o ně.

K těmto formám patří rostliny a horniny! Tím se vám opět dostává vysvětlení, které vám může být k užitku, čímž jasně poznáte falešné názory.

Jen **od místa neodvislí** tvorové, tedy jako zvířata, která se ze svého místa mohou svobodně pohybovat, mají v sobě **vlastní hybné** jádro, které je vede.

U zvířat je tímto jádrem bytostná duše, u člověka duch! Rostliny a horniny však slouží jen jako obydlí pro cizí, pro sebe samostatné bytosti, které se tudíž nemohou nazvat dušemi dotyčných forem.